

РЕШЕНИЕ

№ 25173

гр. София, 23.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5450** по описа за **2025** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявана от изпълнителния директор П. П. и Председател на Управителен съвет М. Ц., депозирана чрез процесуалния им представител старши юрисконсулт Е. И., срещу Решение № 1515/23.04.2025г. постановено по НАХД № 230/2025г. на Софийски районен съд, НО, 97-ти състав, с което е потвърдено НП № СО-ТИ-Ю-24-26КИ-306/05.12.2024г. издадено от зам.-кмет на Столична община, с което на основание чл. 23, вр. чл. 22, ал. 1, вр. чл. 12, ал. 1 от Наредбата за изграждането на елементите на техническата инфраструктура и зелената система и гаранциите при строителството им на територията на Столична община /Наредбата/, на „Топлофикация София“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 10, ал. 5 от Наредбата. С касационната жалба се сочи, че решението е неправилно поради необоснованост и постановено при съществени процесуални нарушения. Поставен е акцент върху бланкетната диспозиция на разпоредбата на чл. 10, ал. 5 от Наредбата, която е допълнена с позоваване на Наредба № 3 от 16.08.2010 г., без да е посочена конкретна разпоредба. В този смисъл е посочено, че административно наказващият орган е следвало да конкретизира по какъв начин и с какви знаци е трябвало да се обозначи мястото. Оспорва извода на първоинстанционния съд относно това, че е било налице задължение за дружеството да осигури безопасна проходимост за гражданите и превозните средства по време на ремонта и след него, до пълното възстановяване на настилката. На следващо място според касатора не е дадена точна правна

квалификация на вменено нарушение и фактическата обстановка не е установена правилно, тъй като от снимковия материал се установява, че вертикалната планировка на терена е надлежно възстановена като е направена обратна засипка и уплътняване на изкопа със скална маса, осигуряващи възможност за безопасно преминаване по него. Твърди се, че описаните в наказателното постановление обстоятелства не отговарят на действителната фактическа обстановка и по същество не съставляват нарушение. Излага се още, че доколкото се касае за нарушение, извършено чрез бездействие, то следва, както в АУАН, така и в НП да бъде посочено дължимото поведение, което нарушителят не е осъществил. Счита, че описаната непълнота при посочване на обстоятелствата около извършеното нарушение представлява самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление. Твърди, че не е отчетено обстоятелството, че незабавно след извършване на ремонтните дейности, теренът е бил надлежно обезопасен, като практически не е създадена никаква опасност за преминаване на граждани и превозни средства и не са настъпили никакви неблагоприятни последици. Иска се отмяна на оспореното решение, като вместо него се постанови ново, с което да се отмени изцяло НП. В условията на евентуалност се настоява за приложението на чл. 28 от ЗАНН. Претендират се присъждане на разноски. В съдебно заседание касаторът, редовно призван, представлява се от юрк. И., който поддържа касационната жалба по изложените в нея съображения.

Ответникът – Зам. кмет на Столична община, редовно призван, не се представлява. В представен писмен отговор от 27.05.2025г. излага подробни съображения за неоснователност на касационната жалба. Твърди се, че неизпълнението на императивното задължение от страна на „Топлофикация София“ ЕАД е предпоставка за поставяне в опасност на живота и гражданите в [населено място]. Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, XXIV касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

СРС е потвърдил НП № СО-ТИ-Ю-24-26КИ-306/05.12.2024г. издадено от зам.-кмет на Столична община, с което на основание чл. 23, вр. чл. 22, ал. 1, вр. чл. 12, ал. 1 от Наредбата за изграждането на елементите на техническата инфраструктура и зелената система и гаранциите при строителството им на територията на Столична община /Наредбата/, на „Топлофикация София“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 10, ал. 5 от Наредбата. За да постанови този резултат, СРС е приел от фактическа страна следното:

На 10.05.2024 г., около 14.30 часа, във връзка с получено уведомително писмо, служители на Столичния инспекторат извършили проверка на обект с адрес [населено място], район „М.“, [улица]на кръстовището с [улица], на който бил извършен аварийен ремонт на топлопровод от страна на „Топлофикация София“ ЕАД. На място контролните органи установили, че след извършването на аварийните и строителни дейности е направен обратен насип на уличното платно на [улица], но не е възстановена уличната настилка. Инспекторите констатирали, че участъкът не е сигнализиран и не са поставени пътни знаци. Резултатите от проверката били обективирани в констативен протокол № КП-24-0016290/10.05.2024 г. с приложен към него снимков материал. С оглед на това бил съставен АУАН № 24-26КИ306/05.06.2024 г. за извършено нарушение на чл.10, ал.5 от Наредбата. Въз основа на същия е издадено НП срещу „Топлофикация София“ ЕАД, с което на същия на основание чл. 23, вр. чл. 22, ал. 1, вр. чл. 12, ал.

1 от Наредбата е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 10, ал. 5 от Наредбата.

Описаната фактическа обстановка, СРС е приел за установена въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, прочетени и приети от съда на основание чл. 283 от НПК.

За да постанови оспореното съдебно решение СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат всички реквизити на чл. 57 от ЗАНН. Спазени са сроковете по чл. 34 от ЗАНН, в процедурата по издаването им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. Изложил е мотиви, че по отношение на установената фактическа обстановка правилно е приложен материалният закон. Приел е, че посредством направата единствено на обратен насип не е гарантирана безопасността на преминаващите лица и превозни средства, особено през тъмната част на денонощието, без наличието на каквото и да било сигнализиране на засегнатата част от пътното платно. Насипът имал неравен характер, който създавал предпоставки за нанасянето на материални щети върху превозни средства, както и опасност от падане при преминаване на пешеходци или велосипедисти.

Така постановеното решение е неправилно като резултат. Съдът намира, че въз основа на установените по делото факти не може да се направи категоричен извод за осъществен състав на административно нарушение по чл. 10, ал. 5 от Наредба за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система, и гаранциите при строителството им на територията на Столична община. Съгласно чл. 10, ал. 5 от Наредба за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система, и гаранциите при строителството им на територията на Столична община, "в случаите по чл. 5, ал. 7, както и когато възстановяването на последиците от аварията е обективно невъзможно да бъде завършено в кратък срок (до един ден), операторите, предприятията и експлоатационните дружества са длъжни да осигурят за срока на ремонта до пълното възстановяване на настилка в засегнатия участък, безопасна проходимост за гражданите и превозните средства по реда на Наредба № 3 от 16.08.2010 г. за временната организация и безопасността на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците". Наредба № 3 не дефинира понятието „безопасна проходимост“ и следва да се има предвид обичайното значение на фразата. Според нормата на чл. 2 от Наредба № 3 работите по чл. 1, ал. 1, които създават затруднения и опасност за движението, като намаляване на широчината или нарушаване на целостта на пътната (уличната) настилка, на банкетите или на тротоарите, както и рязко влошаване на състоянието на тяхната повърхност и др., се сигнализират. Сигнализацията по ал. 1 е временна и се поставя непосредствено преди започване на СМР или след установяване на препятствие в пътен или уличен участък. Сигнализацията се премахва след приключване на СМР или след отстраняване на препятствието. От направените в хода на административното производство снимки е видно, че СМР на обекта са били приключили и изкопът е бил засипан със земна маса след отстраняване на аварията по начин, при който не е очевидно, че участъкът не е позволявал безопасно преминаване на участниците в движението, напротив. Видно от приложения по делото снимков материал, по начина, по който изкопът е бил запълнен, видимо е била осигурена безопасна проходимост на гражданите и превозните средства, тъй като изкопът е бил засипан със земна маса до нивото на околните пътни и съответно на тротоарната настилка и е било възможно преминаването през него без затруднения или опасност от злополука. В тежест на административния орган е било да установи, че е участъкът не е бил безопасен за преминаване, а това по делото не е сторено. Липсата на сигнализиция не е достатъчно да обоснове подобен извод, предвид състава на нарушението.

По изложените съображения съдът приема, че оспореното решение е постановено в нарушение на

закона и следва да бъде отменено, респ. следва да бъде отменено наказателното постановление.

С оглед изхода на делото следва да се постави на разглеждане претенцията за присъждане на разноси от страна на касационния жалбоподател. Разноси са претендирани и пред СРС. Съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс. На основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл. 37, ал.1 от ЗПП, заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. За защита по дела по ЗАНН в чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 150 лв. Като съобрази, че в случая производството по делото и на двете инстанции се е развило в едно съдебно заседание, съдът счете, че възнаграждението за юрисконсулт следва да бъде определено в минималния предвиден в наредбата размер от 80 лв. за една инстанция. По тези съображения Столична Община следва да бъде осъдена да плати на „Топлофикация София“ ЕАД разноси по делото в размер на 160лв. за двете инстанции.

Воден от горното и на основание чл.221, ал.2, пр.1 АПК, Административен съд София – град, XXIV касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1515/23.04.2025г. постановено по НАХД № 230/2025г. на Софийски районен съд, НО, 97-ти състав, като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № СО-ТИ-Ю-24-26КИ-306/05.12.2024г. издадено от зам.-кмет на Столична община, с което на основание чл. 23, вр. чл. 22, ал. 1, вр. чл. 12, ал. 1 от Наредбата за изграждането на елементите на техническата инфраструктура и зелената система и гаранциите при строителството им на територията на Столична община /Наредбата/, на „Топлофикация София“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 10, ал. 5 от Наредбата.

ОСЪЖДА Столична Община да плати на „Топлофикация София“ ЕАД разноси по делото за две инстанции в размер на 160лв.

Решението не подлежи на обжалване.